

Forskelsbehandling i lokalplansag

Henstillet til Planstyrelsen at genoptage behandlingen af en sag om usaglig forskelsbehandling ved fastlæggelse af et støjbælte i en lokalplan, da jeg måtte forstå, at styrelsen ikke havde foretaget nogen vurdering af årsagen til, at støjbæltet var væsentligt bredere på klagerens ejendom end på naboejendommene. Endvidere henvist til, at vedkommende kommune telefonisk havde afgivet nye oplysninger under min behandling af sagen.

(J. nr. 1987-825-142).

Advokat A klagede for B i en lokalplansag, hvor A over for Planstyrelsen havde gjort gældende, at lokalplanens bestemmelser om et - i forhold til naboejendommene - væsentligt bredere beplantningsbælte på B's ejendom var i strid med lighedsgrundsætningen.

I en høringskrivelse af 22. juni 1987 anmodede jeg Planstyrelsen om en udtalelse om baggrunden for, at styrelsen tilsyneladende havde afvist at behandle klagerens indsigelse om brud på lighedsgrundsætningen som et retligt spørgsmål efter kommuneplanlovens § 48, stk. 1.

I en skrivelse af 24. september 1987 udtalte Planstyrelsen, at styrelsen er enig i, at klager, der omfatter spørgsmål om forskelsbehandling og tilside-sættelse af lighedsgrundsætninger, er omfattet af kommuneplanlovens § 48, stk. 1, om retlige spørgsmål, og disse spørgsmål indgår i Planstyrelsens vurdering af klagesager. »Planstyrelsen vil gerne beklage, hvis det ikke med den fornødne tydelighed fremgik af Planstyrelsens breve af 3. april og 21. maj d.å., at spørgsmålet var indgået i styrelsens samlede vurdering af sagen.«

I Planstyrelsens skrivelse af 3. april 1987 til advokat A blev indsigelsen vedrørende usaglig forskelsbehandling set i forhold til naboejendommen, matr.nr. 18 h, formuleret som klagepunkt 1. Hertil bemærkede Planstyrelsen, at »Det er Planstyrelsens opfattelse, at der ikke så vidt angår punkterne 1 og 2 i klagen er anført retlige spørgsmål.«

FOB nr. 87.129

I skrivelse af 23. april 1987 rettede advokat A på ny henvendelse til Planstyrelsen. Han gjorde gældende, at Planstyrelsens opfattelse af punkt 1 som en klage, der ikke vedrørte et retligt spørgsmål, var ukorrekt.

I den anledning meddelte Planstyrelsen i en skrivelse af 21. maj 1987 advokat A, at styrelsen måtte fastholde, »at fastsættelse af bredden af et støjbælte er en skønsmæssig afgørelse, truffet af Vissenbjerg Byråd, som ikke er omfattet af kommuneplanlovens § 48«.

Efter min gennemgang af sagen udtalte jeg følgende i en skrivelse til Planstyrelsen:

»Planstyrelsens skrivelser af 3. april og 21. maj 1987 kan efter min opfattelse ikke forstås på anden måde, end at Planstyrelsen har afvist at tage stilling til indsigelsen om usaglig forskelsbehandling. Da jeg efter Planstyrelsens udtalelse af 24. september 1987 til mig imidlertid må lægge til grund, at Planstyrelsen *har* taget stilling til denne indsigelse, finder jeg det meget beklageligt, at dette ikke er kommet til udtryk i Planstyrelsens skrivelser til advokat (A).

Under Planstyrelsens behandling af sagen udtalte Vissenbjerg Kommune i en skrivelse af 13. januar 1987, at det bredere plantebælte på den omhandlede ejendom skulle ses i relation til afrundingen af lokalplanområdet mod vest og i den forbindelse som beskyttelse mod støj fra jernbanen, der umiddelbart vest for lokalplanområdet er beliggende på en dæmning.

Planstyrelsens opfattelse, hvorefter støjhensyn ved fastsættelse af lokalplanbestemmelser er et sagligt hensyn, kan efter en generel vurdering ikke give mig anledning til bemærkninger.

Så vidt jeg forstår, har Planstyrelsen imidlertid alene vurderet hensynet abstrakt og således ikke foretaget nogen vurdering af hensynets betydning i den konkrete sag, det vil sige, hvorvidt det bredere beplantningsbælte på klagerens ejendom faktisk vil medføre en dæmpning af støjen fra jernbanen (i en grad, som der tilsyneladende ikke er fundet behov for på naboejendommen).

Vissenbjerg Kommune har den 1. marts 1988 telefonisk oplyst, at baggrunden for det bredere beplantningsbælte på klagerens ejendom navnlig er, at kommunen ikke er indstillet på at tillade yderligere bebyggelse på klagerens ejendom i det område, der ved lokalplanen er udlagt til beplantningsbælte. Det skyldes især, at arealet er lavtliggende ved Brænde Å, og

at yderligere bebyggelse vil give kloakeringstekniske problemer. Tilsvarende kloakeringsforhold gør sig ikke gældende på naboejendommene mod øst. Det bredere beplantningsbælte på klagerens ejendom er kun i mindre grad begrundet i hensynet til at dæmpe støjen fra jernbanen.

På baggrund af de nævnte forhold, herunder kommunens nye oplysninger om de kloakeringstekniske hensyn, finder jeg det rettest, at Planstyrelsen genoptager sin behandling af sagen, for så vidt angår spørgsmålet om forskelsbehandling.«